

[Justitsministeren.]

de kommuner, der udbetaler den særlige ydelse på 40 kr. i løbet af marts måned, vil kunne få refusion så hurtigt, at den kan opføres på kommuneregnskabet for 1955—56.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges afstemning vedrørende forslag til lov om særlige ydelser til alders- og invaliderentemodtagere m. fl.

Ændringsforslaget af *Ragnhild Andersen, Alfred Jensen og Aksel Larsen* (se sp. 3206). *forkastedes* med 92 stemmer mod 3.

§§ 1—3

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslaget af *socialministeren* (se sp. 3206).

vedtoges uden afstemning.

§ 4, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen har ordet.

Ragnhild Andersen: Jeg vil gerne sige med hensyn til afstemningen over det af os fremsatte forslag til lov om et særligt brændselstillæg til alders- og invaliderentemodtagere m. fl., at efter at der nu er stemt over det af socialministeren fremsatte lovforslag og de dertil stillede ændringsforslag, er der i realiteten stemt over vort lovforslag. Undskyld, at jeg ikke sagde det, da jeg første gang havde ordet.

Formanden: Kan jeg forstå det ærede medlem således, at hun på forslagsstillernes vegne tager lovforslaget tilbage?

Ragnhild Andersen: Ja.

Da lovforslaget ikke blev optaget af nogen anden, var det dermed bortfaldet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et udvalg vedrørende atomenergi-kommissionens beretning m. v. [af Heising m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 1619, fremsættelsen i tidenden sp. 3031).

Sagen sattes til forhandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Heising): Dette forslag er, som tingets medlemmer vil vide det, en udløber af forhandlingerne i det udvalg, der i efteråret behandlede regeringens forslag om oprettelse af en atomenergi-kommission, og det er netop medlemmerne af dette udvalg, som stiller forslag om, at folketinget nu nedsætter et særligt udvalg, der på tingets vegne kan følge de problemer, der måtte opstå.

Jeg skal ikke her genopfriske diskussionen om atomenergiens perspektiver, men kort sige, at vi utvivlsomt står overfor en periode, hvor spørgsmålet om at drage Danmark med ind i kredsen af de lande, i hvilke atomenergi praktisk skal udnyttes, presser på, og at der vil være en række problemer, f. eks. økonomiske problemer, problemer med hensyn til nordisk og internationalt samarbejde, som folketinget bør holdes orienteret om.

Det foreliggende forslag tilsigter nedsættelse af et folketingsudvalg til på tingets vegne at følge disse spørgsmål, og jeg anbefaler på forslagsstillernes vegne det høje ting hurtigt at vedtage forslaget.

Alfred Jensen: Den kommunistiske gruppe deler den opfattelse, der kom til udtryk i betænkningen fra det folketingsudvalg, som behandlede lovforslaget om atomenergi-kommissionen, om, at de oplysninger, finansministeren måtte få, skulle han delagtiggøre folketinget i. Vi kan tiltræde, at det drejer sig om så vigtigt et område, at folketinget er interesseret deri og absolut må have disse oplysninger. Jeg skal ikke gå

[Alfred Jensen.]

dybere ind på sagen, men blot understrege, at det forekommer os, det er nødvendigt, at det er folketinget som sådant, der får oplysningerne. Jeg ved vel, at man i det nævnte udvalg var enig om, at der skulle vælges et særligt udvalg — dog ikke med hjemmel i forretningsordenen. Jeg vil foreslå, at man ikke begrænser sig til at give et udvalg, men tinget som helhed sådanne oplysninger. Skulle oplysningerne være af en sådan beskaffenhed, at man ikke mener det muligt at meddele dem i et åbent folketingsmøde, må vi skabe praksis for, at der kan afholdes et lukket folketingsmøde, hvor tinget kan blive orienteret om sådanne spørgsmål.

Hvis der ikke her i tinget skulle være flertal for at gå frem på denne måde, er det vor opfattelse, at det kommende udvalg bør have en anden sammensætning end her foreslået. Det er vel også et spørgsmål, om et sådant udvalg kan hvile udelukkende på en folketingsbeslutning. Jeg har forstået, at der hvert år skal vælges sådan et udvalg, og derfor forekommer det mig rimeligere, om udvalget var hjemlet i forretningsordenen fremfor at skulle hvile på en folketingsbeslutning, så at medlemmerne og offentligheden kunne være klar over, at der eksisterer et sådant udvalg. Det er uoverskueligt, hvis vi får et nyt udvalg, som er fast, men ikke hjemlet i forretningsordenen, og der kan vel herigennem siges at være tale om en nyskabelse.

Den kommunistiske gruppe har den opfattelse, at ikke alene de fire største partier, men at også de andre partier bør være med i udvalgsarbejdet, og dette gælder naturligvis også et område som det foreliggende. Derfor vil jeg tale for, at man ændrer det foreslåede udvalgs sammensætning således, at samtlige de partigrupper, der findes her i folketinget, kommer til at deltage i dette udvalgsarbejde. Jeg vil ikke ved denne lejlighed stille forslag om en udvidelse af udvalgets medlemstal, men tale for, at det får en sådan sammensætning, at alle folketingets grupper får lejlighed til gennem en repræsentant at få oplysningerne direkte fra finansministeren.

Skulle der ikke til anden behandling af forslaget foreligge ændringsforslag om, at udvalget skal have en sådan sammensætning,

som jeg her taler for, må man være forbedret på, at vi vil stille ændringsforslag gående ud på, at samtlige partigrupper her i folketinget bliver repræsenteret.

Jeg er altså velvilligt indstillet overfor forslaget om, at folketinget bliver delagtiggjort i oplysningerne om atomenergikommissionens arbejde, men vi synes ikke, at forslaget til folketingsbeslutning har fået den rigtige udformning.

Jørgen Gram: Jeg kan på mit partis og egne vegne anbefale det fremsatte forslag til folketingsbeslutning.

Der blev under behandlingen af lovforslaget om en atomenergikommission fra alle sider ytret ønske om, at folketinget fik lejlighed til at følge med i denne kommissions arbejde. Vi har nu fået en fortegnelse over navnene på medlemmerne af den nedsatte atomenergikommission. Der er nu hele 24, idet der er kommet 9 til den foreløbigt nedsatte kommission. Der er nu en hel række videnskabsmænd, hvoraf 2 er tilknyttet landbohøjskolen, 4 er direkte knyttet til industrien og 1 repræsenterer skibsfarten. Der har ikke været plads til nogen repræsentant for landbruget; derimod er der, såvidt jeg kan se, 3 fremragende socialdemokrater, som kan være ganske udmærkede mennesker: forbundsformand Eiler Jensen, forstander for Ebsbjerg Arbejderhøjskole, cand. polit. Ivar Nørgaard og direktør Peder Nørgaard fra bryggeriet Stjernen. Hvilken saglig begrundelse er der for, at disse tre, som jeg før sagde, sikkert udmærkede mennesker skal være medlem af denne kommission? Der havde måske været en mere saglig begrundelse for, at formanden for de samarbejdende store elværker i Jylland og på Fyn, borgmester Villy Sørensen, som også er finansministerens partifælle, var blevet medlem af kommissionen. Jeg vil som sagt gerne vide, hvorfor der i kommissionen overhovedet ikke er blevet plads til nogen repræsentant for landbruget, men derimod til 3 udmærkede medlemmer af socialdemokratiet.

Derudover vil jeg gerne bede finansministeren, som desværre ikke er tilstede, udtale sig om, hvorvidt man fortsat mener, at Danmark skal holde sig udenfor det centraleuropæiske samarbejde — under navnet Euratom — med hensyn til atom-

[Jørgen Gram.]

energi? Danmark støtter sig navnlig til England, men jeg ser i „Dagens Nyheder“ i dag, at der er betydelig udsigt til, at England nu, efter at den tyske økonomiminister, Erhard, har været i London, tilslutter sig det atomsamarbejde, der finder sted mellem Italien, Frankrig, Tyskland og Beneluxlandene. Jeg vil gerne vide, hvorledes regeringens stilling er til dette samarbejde.

Løvrigt skal jeg anbefale forslaget.

Ole Bjørn Kraft: Den fredelige udnyttelse af atomenergien er jo sat på dagsordenen i alle europæiske lande. Spørgsmålet er genstand for meget stor interesse og meget indtrængende forskning, for at man kan finde den bedste form, hvorunder de europæiske lande kan følge med i den udvikling, der foregår, og som i løbet af en overskuelig årrække vil medføre gennemgribende ændringer i hele produktionslivet.

Ikke mindst de centraleuropæiske lande — de lande, man med en fællesbetegnelse benævner „det lille Europa“ — har taget denne sag op til meget grundigt studium med en fast vilje til at etablere et nært samarbejde.

På en konference i Messina, som de seks stater holdt — det var vist i november måned forrige år — blev der truffet vidtrækkende beslutninger om dette samarbejde. Fra OEEC foreligger der en arbejdsrapport, som vist blev offentliggjort den 11. eller 15. december sidste år, og hvori man meget indgående kom ind på alle de spørgsmål, der knytter sig til udnyttelse af atomenergien; under Europarådets sidste samling i Strasbourg var den også genstand for indgående debat på basis af en rapport, som et af Europarådets udvalg havde afgivet. Under denne debat holdt den belgiske udenrigsminister, Spaak, en meget interessant tale, i hvilken han fremhævede overfor de europæiske folk, hvor nødvendigt det var, at de hurtigt besluttede sig til et virkelig omfattende fælles samarbejde, hvis de skulle kunne magte de store problemer, der her melder sig; for det er jo ganske klart, at det vil kræve meget store investeringer og megen forskning, som de enkelte lande ikke selv kan påtage sig, men som det meget vel er muligt for de europæiske lande i fællesat gennemføre. Spaak gik så vidt, at han

sagde, at hvis man ikke løste denne sag forholdsvis hurtigt, kunne man risikere, at det europæiske område i løbet af 25 år måtte betegnes som et underudviklet område, fordi den udvikling, som nu finder sted i de to store stater øst og vest for os, i De Forenede Stater i Amerika og i Sovjetunionen, gik for sig med så stærke skridt, at Europa meget let kunne falde helt tilbage og på dette område i høj grad blive afhængigt af andre staters velvilje.

Derfor er det ganske naturligt, at man også i vort land energisk har taget dette spørgsmål op, ligesom det jo er hensigten foruden det samarbejde, vi har med Storbritannien og Amerika, at etablere et nærmere nordisk samarbejde; men jeg mener ligesom det ærede medlem hr. Jørgen Gram, at en af de opgaver, der må foreligge for atomenergikommissionen og også for det udvalg, som her foreslås nedsat, og for regeringen, naturligvis er en stillingtagen til, hvorledes udviklingen i vort land skal forme sig, og i hvor høj grad vi skal tilslutte os det mere centraleuropæiske samarbejde. Jeg tror ikke, der i det lange løb vil vise sig at være anden forstandig og anbefalelsesværdig vej at gå.

Hvad angår det rejste spørgsmål om udvalgets karakter, tilslutter det konservative folkeparti sig det fremsatte forslag. Dette forhindrer dog ikke, at man må holde spørgsmålet åbent; det kan være, at udviklingen i løbet af nogle år vil blive sådan, at det høje ting vil finde det rimeligt at have et fast, stående udvalg til at beskæftige sig med dette ikke blot overmåde betydningsfulde, men også meget omfattende problem.

Vi anbefaler, at man tilslutter sig det foreliggende forslag til folketingsbeslutning med den sammensætning, som udvalget derefter vil få.

Rager: Som medforslagsstiller kan jeg naturligvis anbefale det foreliggende forslag, men jeg havde i og for sig ikke troet, at der i dag skulle føres nogen yderligere forhandling om atomenergispørgsmålet.

At det ærede medlem hr. Alfred Jensen fremsatte de udtalelser, han kom med, var jo at vente; jeg finder det ganske naturligt udfra det ærede medlems synspunkter, at han også gerne vil prøve at få sit parti repræsenteret i udvalget. Men ellers gik jeg

[Rager.]

ud fra, da forslaget er fremsat af alle de 17 udvalgsmedlemmer, at det kunne være blevet vedtaget uden yderligere bemærkninger.

Jeg går ud fra, at den højtærede finansminister vil besvare de stillede spørgsmål, og jeg har for øjeblikket ikke nogen som helst anledning til at optage en diskussion om problemet. Jeg tror, at vi efter loven har lagt det, som vi burde lægge det, og da der er gået så kort tid efter lovens vedtagelse, synes jeg, det er forhaslet allerede nu at optage en diskussion om sagen.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne først takke de ærede medlemmer, fordi de har fremsat dette forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et udvalg vedrørende atomenergikommissionens beretning. Det er i overensstemmelse med, hvad vi var enige om, da lovforslaget om nedsættelse af atomenergikommissionen blev vedtaget. Kommissionen har allerede påbegyndt sit arbejde og har noget at meddele det folketingsudvalg, som jeg håber tinget meget snart tager beslutning om at nedsætte.

Jeg har forstået, at det ærede medlem hr. Jørgen Gram har stillet et spørgsmål til mig vedrørende kommissionens sammensætning, særlig om, hvorfor de herrer Eiler Jensen, Peder Nørgaard og Ivar Nørgaard er medlemmer af kommissionen. Jeg kan hertil svare, hvad jeg troede det ærede medlem var klar over, at hr. Eiler Jensen er formand for De samvirkende Fagforbund og kan siges i stor udstrækning at repræsentere arbejderbevægelsen her i landet; hr. Peder Nørgaard repræsenterer industrien på lige fod med andre, derunder også den kooperative side af industrien, og hr. Ivar Nørgaard er formstander for en arbejderhøjskole og økonom. Der findes ikke andre økonomer i kommissionen, og jeg har fundet det udmærket, at vi har fået en økonom ind som medlem.

Jeg har forstået, at det ærede medlem også har stillet spørgsmål med hensyn til landbrugsretsrepræsentation. Jeg kan herom oplyse, at jeg har forhandlet med Landbrugsrådet om spørgsmålet, og Landbrugsrådet har meddelt, at det gerne ser sig repræsenteret på den måde, som det er repræsenteret, nemlig ved to professorer fra landbohøjskolen.

Endelig forstår jeg, at det ærede medlem

hr. Ole Bjørn Kraft har stillet mig et spørgsmål om igangværende drøftelser vedrørende samarbejdet i Vesteuropa om den fremtidige udnyttelse af atomkraften. Jeg kan sige, som det ærede medlem måske ved, at der netop foregår forhandlinger i Paris indenfor OEEC om, hvorvidt samarbejdet skal foregå indenfor en snævrere ramme, blandt de seks lande: Vesttyskland, Frankrig, Italien og de tre Beneluxlande, eller om det — hvad vi måske nok ville finde mere rimeligt — skal foregå under OEECs auspicer. Når forhandlingerne er afsluttet, eller når man er nået til foreløbige resultater, vil det være rimeligt, at det udvalg, som nu bliver nedsat, får en redegørelse for, hvor langt man er nået.

Heising: Det ærede medlem hr. Alfred Jensen var noget utilfreds med forslaget og gav bl. a. udtryk for, at udvalgets sammensætning ikke var, som han kunne ønske det; det ærede medlem sagde videre, at et sådant udvalg ikke var hjemlet i folketingets forretningsorden. Det sidste er vist en fortalelse, for det er da klart, at hvis det foreliggende forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et udvalg vedtages, har udvalget hjemmel i folketingets forretningsorden — jeg kan i så henseende henvise til forretningsordenens § 7, stk. 5. Der har nemlig i udvalget om atomenergikommissionsforslaget været ført meget indgående forhandlinger om, hvilken form for udvalg der skulle stilles forslag om, og efter at man har rådført sig med de respektive grupper, er man enedes om et udvalg af den art, som her foreslås.

Det er naturligvis ikke meningen, at folketinget ikke skal have oplysninger og alle de oplysninger, det måtte ønske. Jeg henviser til, at loven om atomenergikommissionen har en bestemmelse om, at kommissionen skal aflægge en årlig beretning om sin virksomhed til finansministeren, som videre sender den til folketinget, således at folketinget — naturligvis — vil blive holdt fuldt orienteret om alle de ting, der sker i og igennem atomenergikommissionen; men man har ment, at denne beretning muligvis kunne fortjene en nærmere uddybning, og at der også udenfor de tidspunkter, da beretningen forelægges for folketinget, kan være ønske om at blive holdt à jour med

[Heising.]

udviklingen; det er derfor, man har givet forslaget den form, det nu har fået. Forslagsstillerne er naturligvis klar over, at udviklingen kan forme sig således, at det kan vise sig nødvendigt, at folketinget på anden måde holder sig underrettet om den, f. eks. gennem et stående udvalg. Men hele dette område er jo endnu i støbeskeen, og deri ligger efter min og de øvrige forslagsstilleres opfattelse, at man ikke skal lægge sig på for faste standpunkter og fremgangsmåder for øjeblikket, men være beredt til, efterhånden som forholdene klares, at søge problemerne løst på den bedst mulige måde.

Jørgen Gram: Desværre var den højtærede finansminister ikke tilstede, da jeg talte, ellers ville den højtærede finansminister have hørt, at jeg kvitterede takkende, fordi der i kommissionen var kommet to sagskyndige med, som havde tilknytning til landbohøjskolen; men såvidt jeg ved, har Landbrugsrådet ikke været bekendt med, hvor lang en række navne der ville komme med i kommissionen. Havde man vidst det, tror jeg ganske sikkert, at Landbrugsrådet ville have ønsket landbruget repræsenteret, ligesom nu arbejderne er det. Når der er 24 medlemmer i kommissionen, skulle der vel også nok være plads til en direkte repræsentant for landbruget.

Så nævnte jeg også, hvad den højtærede finansminister heller ikke har hørt, om der ikke havde været god saglig baggrund for, at formanden for de samarbejdende store elektricitetsværker i Jylland og Fyn, borgmester Villy Sørensen i Vejle, som jo har megen direkte tilknytning til det, der skal foregå i fremtiden, havde været med som repræsentant for de værker, som atomenergikommissionens arbejde jo i allerførste række vil kunne få praktisk betydning for. Jeg synes, det havde været på sin plads, når der er så mange medlemmer, som tilfældet er.

Ole Bjørn Kraft: Jeg takker den højtærede finansminister for besvarelsen af mit spørgsmål.

Jeg har to anmodninger at rette til den højtærede finansminister. Den ene går ud på at anmode om, at det udvalg, der bliver nedsat, kan blive gjort bekendt med den beretning fra OEEC, som blev udgivet

i december måned, og som naturligvis har været omtalt, men hvis enkeltheder det kunne være interessant for udvalget at studere. Den anden går ud på, at det formentlig ikke er imod hensigten med det kommende udvalg at have samråd med den højtærede finansminister om den stilling, som regeringen vil indtage i de forhandlinger, som foregår om det europæiske samarbejde. Jeg tror, det vil være naturligt at drøfte dette i det kommende udvalg.

Alfred Jensen: Det ærede medlem hr. Heising gør tinget opmærksom på, at man vil give tinget en speciel beretning fra atomenergikommissionen, og det er naturligvis meget godt at få det at vide; men det, vi behandler her, er ikke spørgsmålet om denne beretning, det er spørgsmålet om, hvordan man skal forhandle om de yderligere oplysninger, finansministeren vil være i stand til at give folketinget. Her er det, jeg har talt for, at disse uddybende oplysninger bliver givet tinget som helhed og ikke overleveret til et udvalg. Det forekommer mig, at det er såre rimeligt, når der dog er tale om fredelig udnyttelse af atomenergien, at man giver tinget disse oplysninger og giver tinget mulighed for at stille de spørgsmål, som man på baggrund af en sådan mundtlig beretning ønsker at stille finansministeren.

Dernæst kan vi selvfølgelig godt diskutere, om dette udvalg er hjemlet i forretningsordenen, men det forekommer mig ikke, det er særlig nødvendigt, eftersom man fastslår i fremsættelsen, at udvalget ikke skal være hjemlet i forretningsordenen som „fast“ udvalg, men alligevel foreslår, at der ved hvert folketingsårs begyndelse skal vælges et 17 mands udvalg til modtagelse af de pågældende oplysninger. Det er på baggrund af dette, jeg siger, at så vil jeg foretrække, at man får fastslået i forretningsordenen, at der skal nedsættes et sådant udvalg. Denne hjemmel findes ikke i den gældende forretningsorden.

Jeg skal iøvrigt ikke fremkomme med flere udtalelser. Jeg har fremsat mine synspunkter om den måde, man vil behandle dette spørgsmål på; det forekommer os, at den er ganske urimelig. Tinget må have krav på at blive bedre orienteret, end det vil blive gennem et sådant 17 mands udvalg.

Tholstrup: Efter at det ærede medlem hr. Heising har talt og sagt, at hele folketinget vil blive holdt underrettet om udviklingen, vil jeg gerne tilsige mit partis støtte til forslaget.

Finansministeren (Kampmann): Det materiale, som det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft ønskede tilstillet udvalget, skal jeg sørge for kommer udvalget i hænde. Det er naturligvis også ganske givet, at i det omfang, som udvalget ønsker samråd med mig, skal jeg nok komme tilstede. Jeg tror også, der kan være tilfælde, hvor jeg kunne ønske at orientere udvalget om foreliggende problemer.

Til det ærede medlem hr. Jørgen Gram skal jeg kun sige, at atomenergikommissionen jo nu har været nedsat en rum tid, og jeg har ikke modtaget klager hverken fra landbruget eller fra kraftværkerne over den måde, hvorpå kommissionen er sammensat.

Endelig skal jeg sige, at man naturligvis — det er kommissionen kun interesseret i — vil orientere såvel folketinget som befolkningen om, hvad der foregår. Jeg kan f. eks. nævne, at ved det første møde i kommissionen holdt jeg et indledende foredrag, som blev stenograferet, og det er meningen, at både kommissionen og pressen vil få et referat deraf, således at man kan vide, hvordan vi ser på problemerne nu ved arbejdsbegyndelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om midlertidige bestemmelser vedrørende statens rentegaranti for husmandskreditforeningernes kasseobligationer.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1689, fremsættelsen i tidenden sp. 3067).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Chr. Rasmussen: Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger om det foreliggende lovforslag.

Det er jo ikke noget nyt fænomen, at et stort tal af selvstændige landmænd har økonomiske vanskeligheder: Det er noget, man altid har kendt og sikkert fortsat vil blive stillet overfor. Det kan næppe være anderledes, når vi ved, at der hvert år sker generationsskifte på ca. 7 000 landbrugsjendomme og der derigennem trækkes en masse kapital bort fra bedrifterne. Men det er vel rimeligt, at en tid med høje ejendomspriser og et stramt pengemarked i nogen grad vil forstærke vanskelighederne. Hvor meget man vil være i stand til at mildne vanskelighederne for de mindre ejendomme ved kortfristede 6 pct.s kreditforeningslån, skal jeg ikke kunne spå om, men een ting er jeg i hvert fald temmelig sikker på, og det er, at nogen billig låneform bliver det næppe. Det skal nok vise sig, når der tages hensyn til kurstab og andre låneudgifter, at den effektive rente vil blive 8—8½ pct., nogenlunde det samme som vekselrenten — men naturligvis er der her den fordel, at lånerne ikke skal ud at søge efter kautionister. Alligevel vil der nok blive visse vanskeligheder og bryderier med at få disse lån placeret, hvor kreditforeningen helst vil anbringe dem.

Selvom jeg nu har nævnt, at der stadig vil være adskillige landmænd med økonomiske vanskeligheder, så gælder dette ikke erhvervet som helhed, tværtimod. Jeg tror, at hvis vi alle indenfor landbruget viste nogen offervilje, ville vi være i stand til at klare mange af de økonomiske problemer, der stadig trænger sig på indenfor erhvervet. Det initiativ, Jydsk Husmandskreditforening her har taget, medfører formentlig ingen økonomiske vanskeligheder, og lovforslaget følger den samme linie med hensyn til statsgarantien som den, der har været fulgt overfor de to husmandskreditforeninger siden 1915.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Gideon: Da mit partis ordfører er forhindret i at være tilstede, skal jeg på venstres vegne tillade mig at knytte nogle ganske få bemærkninger til det foreliggende lovforslag.

Lovforslaget er foranlediget af, at Jydsk Husmandskreditforening har ønsket at oprette en kortfristet serie med en amortisationstid på 10 år til en rente af 6 pct. og